

ADÉU A MODEST PRATS¹

MONTSERRAT TERRADAS BATLLE
mterradas99@gmail.com

Estem acomiadant mossèn Modest Prats. Hem escoltat les paraules del bisbe i dels feligresos de Medinyà, la parròquia i el poble on va viure tants anys. De totes maneres la personalitat humana i intel·lectual de Modest Prats depassa amb escreix la seva faceta de capellà. Ha estat un referent religiós, cultural i cívic per a moltes persones. Per això, en aquest comiat, volem recordar la seva faceta més civil.

Amb el convenciment que el que diré és compartit per molts dels aquí presents, voldria recordar tres aspectes de la intensa trajectòria humana de Modest Prats. En primer lloc, destacar la dimensió de català demòcrata fins al moll de l'os. Ha estimat apassionament el país des de sempre: la seva gent, la seva llengua, la seva cultura i no ha escatimat esforços a favor d'un país lliure, obert a tothom i socialment avançat. Els articles a la premsa, les conferències, les classes, les homilies (especialment les de l'època de la dictadura quan estava a la parròquia de Vista Alegre), els programes a la ràdio, etc. en són un testimoni evident. Català i demòcrata. A favor dels Drets Humans i dels Drets dels Pobles en un país que havia de superar la divisió entre vencedors i vençuts de la Guerra Civil. En aquest sentit, voldria recordar que, en un acte que Justícia i Pau celebrava contra la pena de mort a finals del franquisme, va explicar per primera vegada públicament que el seu pare havia estat assassinat per revolucionaris l'any 1936. Ell feia una crida a favor de la reconciliació i en contra de la pena de mort que Franco encara aplicava.

Una altra dimensió a destacar és la d'intel·lectual universitari, tot i que estic segura que aquesta expressió no li agradaria. Si Girona té Universitat també és gràcies a en Modest que sempre va fer costat a en Pep Nadal, i al seu equip, en el seu afany de crear estudis universitaris dignes i de qualitat a les nostres comarques. Li va fer costat i, quan calgué, va ocupar càrrecs de responsabilitat i de govern. La seva dimensió universitària es manifestà en la docència i en la recerca. Quants dels aquí presents hem estat alumnes seus? Quants podríem parlar de la seva exigència docent! I dels seus coneixements! I no oblidem la seva fonamental aportació a la història de la llengua catalana fruit d'anys d'estudi i recerca. Els seus articles i llibres sobre història de la llengua són un referent indispensable en

1. Aquest text fou llegit per Montserrat Terradas al funeral de Modest Prats el 31 de març del 2014 a la parròquia del Mercadal, l'última on Modest Prats va ser rector.

la nostra història col·lectiva. Algun dia caldrà reconèixer les aportacions d'aquells professors, entre ells en Modest, que sense fer carrera universitària, sense ser doctors, han consolidat estudis de nivell i de prestigi dins i fora del país. Com ha dit el conseller Ferran Mascarell: «ha estat un dels intel·lectuals més apassionats, rigorosos, precisos i compromesos que han tingut la llengua i la cultura catalanes». O com va escriure un seu deixeble estimat, Francesc Feliu, el seu «és un treball d'un gruix intel·lectual i moral inqüestionable».

La tercera faceta a destacar, entre moltes altres, és la d'amic. Amic entranyable i generós. A casa seva, a la parròquia, a la universitat, al seminari..., al voltant de la taula, passejant pel país, sortint a fora, especialment a Roma, amb amics, amb persones de la parròquia, amb qui fos... Estaves bé al seu costat, sempre tenia una paraula que il·lustrava. Home culte, irònic, crític, agut... que parlava amb la paraula i la mirada, sempre estaves bé al seu costat.

Ara, allà dalt, estic segura que amb en Joan Alsina ja esteu arreglant el món i l'Enriqueta us mira de lluny, satisfeta de veure dos amics empordanesos junts de nou.

Adéu Modest. Marxes físicament. Aquests últims anys han estat durs i estic segura que parlo en nom teu si agraeixo públicament a l'equip del Sivilla, encapçalat per la Rosa, la dedicació, la tendresa, l'estimació i la delicadesa amb què t'han tractat tots aquests anys. Te'n vas però et quedes entre nosaltres per sempre. Estigues segur que el teu record ens empeny a treballar per un país independent, socialment avançat i obert a tothom, tal com tu volies.